

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Πρώτος

Συνδρομή ετήσια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20—Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἐτήσιαι — Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

15 Φεβρουαρ. 1876

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

Ἑρانيθεΐσα ὑπὸ Α. Σ. Βυζαντίου.

Συνέγμια: τόμ. σελ. 81.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Παίδευσις καὶ ἀνατροφή.

Ἑρ.—Τί ἐννοεῖς διὰ τῶν λέξεων τούτων—Παίδευσις καὶ ἀνατροφή;

Ἀπ.—Ἡ ἀνατροφή καὶ ἡ παίδευσις εἶναι δύο σύγχρονοι ἐργασίαι, δι' ὧν μεταδίδονται εἰς τὰ παιδιά ἀμφοτέρων τῶν φύλων αἱ γνώσεις, ἅς ἀπεταμίευσαν αἱ προηγηθεῖσαι ἡμῶν γενεαὶ καὶ ἡ ἡμετέρα, καὶ ἀναπτύσσονται τὰ φυσικὰ χαρίσματα τῶν παιδιῶν τούτων, ὅπως ἐκτελέσωσι δεόντως τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν.

Ἑρ.—Τίς δίδει εἰς τὰ παιδιά τὴν πρώτην ἀνατροφήν;

Ἀπ.—Σχεδὸν πάντοτε ἡ μήτηρ. Τὰ πρῶτα μαθήματα τῆς μητρὸς εἶναι τὰ βαθύτερον ἐντυπούμενα εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν νέων. Τὸ μητρικὸν παράδειγμα ἀφυπνίζει τὰς καρδίας τῶν παιδιῶν καὶ καθοδηγεῖ αὐτὰ εἰς τὰς γνώσεις καὶ τὰ στοιχειώδη καθήκοντα τῆς ζωῆς.

Ἑρ.—Τίς ἐξακολουθεῖ μετέπειτα τὴν ἀνατροφήν τῶν παιδιῶν;

Ἀπ.—Μετά τινα ἡλικίαν, τὸ ἔργον τοῦτο ἀναλαμβάνει ὁ διδάσκαλος, ἡ ἢ διδασκάλισσα, ἀναλόγως τοῦ φύλου τοῦ παιδιοῦ διότι οἴγονεῖς, ἀσχολούμενοι εἰς τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας, δὲν ἔχουσι καιρὸν πρὸς διδασκαλίαν τῶν τέκνων τῶν πολλάκις δὲ δὲν ἔχουσι καὶ τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις.

Ἑρ.—Τίνας ἐγγυήσεις παρέχει εἰς τὰς οἰκογενεῖας εἰς ξένος, ὅπως ἀναθέσωσιν αὐτῷ τὴν ἀνατροφήν τῶν τέκνων τῶν;

Ἀπ.—Ὁ διδάσκαλος πρέπει νὰ παρέχῃ ἐγγυήσεις ἰκανότητος καὶ τιμιότητος, ἅς ἐπιβεβαιωθῶ τὸ δίπλωμα αὐτοῦ, δι' οὗ πιστοποιεῖται ὅτι, ἐξετασθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων, ἐκρίθη ἄξιος πρὸς διδασκαλίαν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐπιτηρεῖται διδάσκων καὶ ὑπὸ ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Ἑρ.—Πάντες οἱ πολῖται εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἀποκτώσιν ἐντελῆ παιδευσιν;

Ἀπ.—Ὁ βαθμὸς τῆς παιδείσεως εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰ μέσα τοῦ πολίτου καὶ τὸ ἐπάγγ-

γελμα, ὅπερ μέλλει νὰ ἐξασχῆσθαι πρὸς πορισμὸν βίου. Ὁ μὴ ἀποκτῶν ὅμως τὰς ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖας γνώσεις, οὗτος ὀλίγον διαφέρει τοῦ κτήνου.

Ἑρ.—Ποῖαι εἶναι αἱ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖαι γνώσεις;

Ἀπ.—α') Ἡ καθαρὰ καὶ εὐκολος ἀνάγνωσις, ἡ εὐανάγνωστος καὶ ταχεῖα γραφὴ, καὶ ἡ εὐκολία τοῦ ἐκφράζεσθαι προφορικῶς καὶ ἐγγράφως.

β') Αἱ τέσσαρες πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς.

γ') Ἡ ἱερὰ ἱστορία καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία.

δ') Ἡ γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν.

Ἑρ.—Ποίας ἄλλας γνώσεις νομίζεις ἀναγκαῖας, κατὰ δεύτερον λόγον;

Ἀπ.—Καλὸν εἶναι νὰ ἐννοῇ ὁ πῶσιν ὁ πολίτης μίαν ξένην γλῶσσαν καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς διοικητικῆς νομοθεσίας καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου, καὶ νὰ μάθῃ γενικὰς τινὰς ἰδέας περὶ τεχνῶν καὶ χημείας. Ὁφείλμους εἶναι καὶ γνώσεις τῆς μουσικῆς καὶ αἱ σωματικαὶ ἀσκήσεις, δι' ὧν ἐνδυναμοῦται καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα, οἷον ὁ δρόμος, τὸ κολύμβημα, ἡ εὐθυβολία κτλ.

Ἑρ.—Εἰς ἄνθρωπον ὅστις θὰ ζήσῃ ἐργαζόμενος διὰ τῶν χειρῶν, τί χρησιμεύει ἡ γνώσις τῆς ἱστορίας;

Ἀπ.—Ἡ ἱστορία εἶναι τὸ διδακτικώτατον τῶν μαθημάτων καὶ ὁ καθημερινὸς ὁδηγὸς τῶν ἀνθρώπων. Μᾶς διδάσκει τὰ λάθη καὶ τὰ παραπτώματα, ὅσα κατέστρεψαν τοὺς πατέρας μας, καὶ τὰς ἀρετὰς, δι' ὧν ἐδοξάσθησαν. Μᾶς διδάσκει πῶς ὑπεδουλώθησαν ὑπὸ ξένων κατακτητῶν, ὁσάκις διηρέθησαν πρὸς ἀλλήλους, καὶ πῶς, ὁσάκις ὁμονόησαν, κατέστρεψαν ἐχθροὺς ἀνικητούς. Οἱ Ἕλληνες οἱ γνωρίζοντες τί ἦτον ἡ Ἑλλάς καὶ διὰ ποίων θαυμάτων ἀνδρίας καὶ αὐταπαρνήσεως ἀνεστήθη ἐκ νεκρῶν τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον, αἰσθάνονται θερμότερον τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν Πατρίδα.

Ἔπεται συνέχεια.

Ὁ μετὰ τὴν εὐφυΐαν τὴν παρακμάζουσαν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν στηλιτεύσας Ἀριστοφάνης εἶπε·

καὶ πρὸς τοῦτοισιν ἔφρασκεν
Ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν,
Κἄτ' ἐντεθεῖν προωρατέους καὶ τοὺς ἀνέμους διαθηρῆσαι,
Κἄτ' αὖ κυβερνᾶν αὐτὸν ἐκυτῶ. (Ἰπ. 541 ε.)